

Proprium Sanctorum.

Pars Autumnalis.

DIE XX. AUGUSTI.

S. Bernardi.
Abbatis et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter se-
quentia.

In utrisque Vesperis, ad
Magnif. Aña. O Doctor óp-
time, Ecclesiæ sanctæ lu-
men, beáte Bernárde, divi-
næ legis amátor, deprecá-
re pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo
æternæ salutis beá-
tum Bernárdum miní-
strum tribuísti : præsta
quæsumus, ut quem Do-
ctórem vitæ habúimus in
terris, intercessórem ha-
bére mereámur in cœlis.
Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio 1^a.

BERNÁRDUS, Fontánis
in Burgúndia ho-
nésto loco natus,
adoléscens propter egré-
giam formam veheménter
sollicitátus a muliéribus,
nunquam de senténtia col-
éndæ castitátis dimovéri
pótuit. Quas diaboli ten-
tatiónes ut effúgeret, duos
et viginti annos natus mo-
nastérium Cisterciense,
unde hic ordo incépit, et
quod tum sanctitáte floré-
bat, ingredi constituit.
Quo Bernárdi consílio
cógno, fratres summó-
pere conáti sunt eum a
propósito deterrére : in
quo ipse eloquéntior ac

felicior fuit. Nam sic eos, aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo triginta júvenes eámdemreligióne suscēperint. Mónachus jejúnio ita dēditus erat, ut quóties sumēndus esset cibus, tóties torméntum subire viderétur. In vigíliis etiam et oratióibus mirífice se exercēbat: et christiánam paupertátem colens, quasi coeléstem vitam agēbat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditate aliénam.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

ELucēbat in eo humilitas, misericórdia, benignitas: contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sēnsibus, nisi ad officia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ laude excellēbat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsē ac Mediolanénsē, aliósque episcopátus oblátos recusávit, proféssus se

tanti officii múnere indignum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis aedificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplina diu víguit. Romæ, sanctorum Vincéntii et Anastásii monastério ab Innocéntio secúndo Papa restitúto præfécit Abbátem illum, qui póstea Eugénius tertius summus Póntifex fuit, ad quem etiam librum misit de Consideratióne.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi.

Multa præterea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita, quam labóre comparáta, instructum fuisse. In summa virtútum laude exorátus a máximis princípibus de eórum componéndis controversiis, et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Pontíficem máximum in confutándo schis-

mate Petri Leónis, cum apud imperatórem, et Henricum Angliæ regem, in concílio Pisis cóacto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexaginta annos natus obdormívit in Dómino, ac miraculis illústris, ab Alexáandro tertio Papa inter sanctos relátus est. Pius vero octávus Póntifex máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consilio sanctum Bernárdum universális Ecclesiæ Doctórem declarávit et confirmávit, nec non Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum órdis Cisterciénsium ecclesiis visitántibus die hujus Sancti festo concessit. **R.** Iste. [105]

In **ijj. Nocturno, Homilia.** Osténdit Dóminus. **de Comm. Doct. j. loco. [93]**

DIE XXVII. AUGUSTI.

S. Josephi Calasanctii
Conf. Duplex. (m. t. v.)
Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter seq.
Oratio.

DEus, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam

spíritu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providére dignátus es: præsta quæsumus, nos ejus exémplo et intercessiόne ita fácere, et docé- re, ut præmia consequámur aetérna. Per Dóminum nostrum.

In **j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.**

In **II. Nocturno.**

Lectio iv.

Joséphus Calasáncius a Matre Dei, Petráltae in Aragónia nóbili génere natus, a téneris annis futúrae in púeros caritátis et eórum institutiónis indicia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis fidei, et sacris précibus erudiēbat. Humanis divínisque líteris egrégie doctus, cum stúdiis theológicis Valentiae óperam daret, nóbilis potentisque féminæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacerdos ex voto factus, a complúribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragóniæ, et Catalúniæ regnis in partem labóris ascitus,

expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At coelesti visione, et Dei voce frequenter admonitus, Romam profectus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum :

* Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit illi.

Lectio v.

IN Urbe summa vitae asperitate, vigiliis et jejuniis corpus affligens, in orationibus et coelestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus detentos elemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem

depopulante, una cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu caritatis, ut praeter subsidia aegrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiae ac pietatis spiritu adolescentulos, praecipue pauperes, destinari, ordinem clericorum Regularium pauperum Matris Dei scholarum piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur : ipsumque ordinem a Clemente octavo, a Paulo quinto aliisque summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae provincias et regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot aerumnas invito animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et sancti Jobi exemplum diceretur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit

eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

QUAMVIS ordini universo praesent, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros, praesertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summam patientiae et humilitatis munere, valetudine etam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit : dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orantibus benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cognoscendi donis, et miraculis clarus, Deiparae Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque Coelitem frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et ordinis tunc prope eversi restitutionem atque incrementum praenuntiasset, se-

cundum et nonagesimum annum agens, Romae obdormivit in Domino, octavo Kalendas Septembris, anno millesimo sexcentesimo quadagesimo octavo. Ejus cor, et lingua post saeculum integra et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente decimotertio inter Sanctos sollemniter est relatus.

R. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio viij. Cap. xvij.

IN illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno caelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In cap. xvij. Matthaei.

Homilia lx.

Idete, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad

tuéndos conservandósque pusillos diligentiores nos reddit. Pèrspicis quam ingèntia in tutelam tenuium moenia eréxerit, et quantum stúdiu curámque hábeat, ne perdántur, tum quia suprémás despiciéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his, qui curam eórum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminu :

* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstínens se ab omni ópere malo, et pèrmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Dominu igitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília viliáque nímiu vidéntur : sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis tenuis atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur, óm-

nia hæc pro fratris salúte tolerabilióra facilióraque, oro, videántur : tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Filio suo pepécerit.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminu suum, quando revertátur a núptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Si non est nobis satisfactio salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondébitis? quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus. 19.
Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

S. Augustini

Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustine, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

✠. Amávit eum.

Oratio.

Ad esto supplicatiónebus nostris omnipotens Deus: et quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, intercedente beato Augustino Confessore tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tribue benignus effectum. Per Dóminu nostru.

Commem. præced. Aña. Hic vir despiciens mundum et terréna, triumpfans, divítias celo condidit ore, manu.

✠. Justu deduxit.

Deinde S. Hermetis Mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio.

Deus, qui beátu Hermetem Mártirem tuu virtute constantiæ in passióne roborásti: ex ejus nobis imitatióne tribue pro amore tuo prospéra mundi despícere, et nulla ejus advèrsa formidare. Per Dóminu.

In j. Nocturno, Lectiones. Sapiéntiam ómnium. pro Doctoribus. [90]

In II. Nocturno.

Lectio x.

Ugustinu, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitate ingénii æquales longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscent, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim incidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediólánum missus ut rhetoricam doceret, cum ibi frequens Ambrósii Episcopi esset auditor, ejus ópera incensus stúdio cathólicæ fidei, annos natus triginta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjungens, a Valério notæ sanctitátis Episcopo Hipponénsi Présbyter factus est. Quo tempore fa-

miliam instituit religionum; quibuscum victu communi, eodemque cultu utens, eos ad apostolicam vitam doctrinaeque disciplinam diligentissime erudiabat. Sed cum vigeret Manichaeorum haeresis, vehementius in illam invahi coepit: Fortunatūque heresiarcham confutavit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v.

HAC Augustini pietate commotus Valerius, eum adiutorem adhibuit episcopalis officii. Nihil illo fuit humilior, nihil continentius. Lectus ac vestitus moderatus, vulgaris mensa, quam semper sacra vel lectione, vel disputatione condiēbat. Tanta benignitate fuit in pauperes, ut cum non esset alia facultas, sacra vasa frangeret ad eorum inopiam sustentandam. Feminarum, et in eis sororis, et fratris filiae, contubernium familiaritatemque vitavit: quippe qui diceret, etsi

propinqua mulieres suspectae non essent, tamen quae ad eas ventitarent, posse suspicionem efficere. Nullum finem fecit praedicandi Dei verbum, nisi gravi morbo oppressus. Haereticos perpetuo insectatus et coram, et scriptis, ac nullo loco passus consistere: Africam a Manichaeorum, Donatistarum, Pelagianorum, aliorumque praeterea haereticorum errore magna ex parte liberavit.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

TAM multa pie, subtiliter, et copiose scripsit, ut christianam doctrinam maxime illustravit. Quem in primis secuti sunt, qui postea theologiam disciplinam via et ratione tradiderunt. Wandalis Africam bello vastantibus, et Hippōnem tertium jam mensem obsidentibus, in febrim incidit. Itaque cum discessum e vita sibi instare intelli-

geret, Psalmos David, qui ad poenitentiam pertinent, in conspectu positos profusus lacrymis legebat. Solebat autem dicere, neminem, etsi nullius sceleris sibi conscius esset, committere debere, ut sine poenitentia migraret e vita. Ergo sensibus integris, in oratione defixus, astantibus fratribus, quos ad caritatem, pietatem, virtutesque omnes erat adhortatus, migravit in caelum. Vixit annos septuaginta sex, in episcopatu ad triginta sex. Cujus corpus primum in Sardiniam delatum, deinde a Luitprando Longobardorum rege magno pretio redemptum, Ticinum translatum est, ibique honorifice conditum. **R.** Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia. Ostendit Dominus. **de Comm. Doct. j. loco. [93]**

In Laud. fit Commem. simplicis, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. **V.** Justus **Vesperae de sequenti.**

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione S. Joannis Baptistae.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Aña de Laudibus. 358.
Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2]
Capitulum. Jac. j. b

Eatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam promisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Deus tuorum militum Sors, et corona, praemium,

Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia, Et blanda fraudum pabula Imbuta felle deputans Pervenit ad caelestia.

Poenas cucurrit fortiter, Et sustulit viriliter, Fundensque pro te sanguinem

Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici

Te poscimus piissime:

In hoc triumpho Martyris Dimitte noxam servulis.

Laus et perennis gloria Patri sit, atque Filio, Sancto simul Paraclito, In sempiterna saecula.

Amen.

V. Gloria et honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnif. Aña. Misso Heródes spiculátore, præcepit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audito, discipuli ejus venerunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monumento.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ, Præcursóris et Mártiris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitatis, salutáris auxilií nobis præstet effectum. Qui vivis et regnas.

Commem. præced. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. **℣.** Justum.

Oratio.

Adéstó supplicatióibus nostris omnipotens Deus : et quibus fidúciã sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effectum.

Postea S. Sabinæ Mart. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. **℣.** Spécie.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propítius, ut qui beátæ Sabinæ Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémp-la gradiámur. Per Dñm.

AD MATUTINUM.

Invitator. et reliqua hic non propria dicuntur de Comm. unius Mart. [30]

In I. Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j.

Verba Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in terra Benjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertio decimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigrationem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsqvam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et

Cap. j.

Prophétam in Géntibus dedi te.

℣. Misit Heródes rex manus, ac tenuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodiádem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. **℣.** Arguébat Heródem Joánnem propter Herodiádem. — Quam.

Lectio ij.

Et dixi, A a a, Dómine Deus : ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dicere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et universa, quæcúmque mandávero tibi, loqueris. Ne timeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constitui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et dissipes, et ædífices, et plantes.

℣. Joánnes Baptísta arguébat Heródem, * Propter Herodiádem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem. **℣.** Misso Heródes spiculátore, præcepit

amputári caput Joánnis in cárcere. — Propter.

Lectio iij.

Tu ergo accíngelumbos tuos, et surge, et loquere ad eos ómnia quæ ego præcipio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te faciãmvultumeórum. Ego quippe dedi te hódie in civitatem munitam, et in colúmnã æreã, super omnem terram, régibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℣. Puéllæ saltánti imperávit mater : * Nihil aliud petas, nisi caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. **℣.** Ait puélla matri suæ : Quid petam? at illa ait. — Nihil. **Gloria.** Et,

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 3. post initium.**Lectio iij.**

Uóniam beáti Joánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, in-

terest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo tempore sit occisus, advertere debeamus. Ab adulteris justus occiditur, et a reis in iudicem capitalis sceleris poena convertitur. Deinde præmium saltatricis, mors est Prophætæ. Postræmo (quod etiam omnes barbari horrere consueverunt) inter epulas atque convivia consummandæ crudelitatis profertur edictum: et a convivio ad carcerem, de carcere ad convivium ferâlis flagitii circumfertur obséquium. Quanta in uno facinore sunt crimina!

R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **V.** Plantátus in domo Dómini, in atris domus Dei nostri. — Et florébit.

Lectio h.

Quis non, cum e convivio ad carcerem cursari videret, putaret Prophétam jussum esse dimitti? Quis, inquam, cum audisset natâlem esse Heródis, solémne convivium, puellæ optiõnem eligendi quod vellet datam, missum ad Joannem ob solutiõnem

non arbitraretur? Quid crudelitati cum deliciis? quid cum funéribus voluptati? Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli tempore, conviváli præcepto, quo non cúperet vel absolvi: perimitur gládio, caput ejus affertur in disco. Hoc crudelitati férculum debebatur, quo insatiata epulis féritas vesceretur.

R. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altissimum: * Et inventus est in número sanctorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. — Et inventus.

Lectio ij.

Intuere rex acerbissime, tuo spectacula digna convivio. Porrige dexteram, ne quid sævitiae tuæ desit, ut inter digitos tuos, rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári epulis famas, non restingui poculis pótuit inauditæ sævitiae sitis: bibe sanguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte sceleris tui testes, aversantes conspé-

ctum deliciarum. Clauduntur lumina non tam mortis necessitate, quam horróre luxuriæ. Os aureum illud exsangué, cuius sententiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc tímetur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam: et in vinculis non derelíquit eum. — Et dedit. **Gloria Patri. Et dedit.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio iij. Cap. vj. c

IN illo tempore: Misit Heródes ac tenuit Joannem, et vinxit eum in carcere propter Herodíadem uxórem Philippi fratris sui, quia dúxerat eam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. x. in novis Sermon.

QUAM sanctum Evangelium legeretur, crudéle spectaculum ante óculos nostros constitutum est: caput sancti Joannis in disco, ferâlis missus crudelitatis

propter ódium veritatis. Puella saltat, et sævit mater: et inter lascivias et delicias convivantium temere juratur, et impie quod juratur, impletur. Factum est Joanni, quod ipse prædixerat. De Dómino enim Jesu Christo dixerat: Illum oportet crescere, me autem minui. Iste minutus est in capite, ille crevit in cruce. Odium peperit veritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eorum quaerebat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

R. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiórum ejus non fraudasti eum. **V.** Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et voluntate.

Lectio iiij.

Quid enim ille diceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi responderent, nisi quo pleni erant? Ille triticum seminavit, sed spinas invenit. Dicebat regi: Non licet tibi habé-